

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijaliste Natalije Đurašinović, u pravnoj stvari tužiteljice Jagoda Bare, OIB:54594346219, Sičane 110, Sičane, zastupana po pun. Mladenu Pavasoviću, odv. u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 21.svibnja 2026., u nazočnosti tužiteljice, pun.tužiteljice i pun.tuženika, a po objavi presude dana 18.lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Split OIB:51401063283, tužitelju Jagodi Bare, OIB:54594346219, u roku od 15 dana isplatiti iznos od 1.724,93 eura neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose kako slijedi:

- travanj 2021., iznos od 174,56 eur,
- svibanj 2021., iznos od 0,21 eur,
- lipanj 2021., iznos od 30,53 eur,
- srpanj 2021., iznos od 3,40 eur,
- kolovoz 2021., iznos od 41,52 eur,
- rujan 2021., iznos od 30,53 eur,
- listopad 2021., iznos od 30,58 eur,
- veljača 2022., iznos od 15,87 eur,
- ožujak 2022., iznos od 37,85 eur,
- travanj 2022., iznos od 1,70 eur,
- lipanj 2022., iznos od 5,98 eur,
- srpanj 2022., iznos od 72,47 eur,
- kolovoz 2022., iznos od 68,85 eur,
- rujan 2022., iznos od 34,23 eur,
- listopad 2022., iznos od 27,27 eur,
- studeni 2022., iznos od 26,40 eur,
- prosinac 2022., iznos od 70,02 eur,
- siječanj 2023., iznos od 62,99 eur,
- veljača 2023., iznos od 3,17 eur,
- ožujak 2023., iznos od 68,25 eur,
- travanj 2023., iznos od 23,70 eur,
- svibanj 2023., iznos od 50,40 eur,
- lipanj 2023., iznos od 47,64 eur,
- srpanj 2023., iznos od 51,78 eur,

- kolovoz 2023., iznos od 68,06 eur,
- rujan 2023., iznos od 64,20 eur,
- listopad 2023., iznos od 23,62 eur,
- studeni 2023., iznos od 8,46 eur,
- prosinac 2023., iznos od 68,06 eur,
- siječanj 2024., iznos od 54,82 eur,
- veljača 2024., iznos od 50,40 eur,
- ožujak 2024., iznos od 62,00 eur,
- travanj 2024., iznos od 32,14 eur,
- svibanj 2024., iznos od 32,14 eur,
- lipanj 2024., iznos od 54,82 eur,
- srpanj 2024., iznos od 25,48 eur,
- kolovoz 2024., iznos od 37,16 eur,
- rujan 2024., iznos od 1,83 eur,
- listopad 2024., iznos od 41,56 eur,
- studeni 2024., iznos od 45,98 eur,
- prosinac 2024., iznos od 63,64 eur,
- siječanj 2025., iznos od 10,66 eur

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1.1.2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 2.775,00 sa zakonskom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dana 14. ožujka 2023. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od travnja 2021. do veljače 2023. U tužbi se navodi kako je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radnom mjestu kuhara II. pri Službi za prehranu i dijetetiku, a prebivalište ima na adresi Dicmo, Sičane 10 (ispravljena podneskom od 20.05.2025.), koje je od mjesta rada udaljena više od 2 km. Stoga, tužiteljica smatra kako ima pravo na isplatu razlike naknade troškova prijevoza po prijašnjem kilometru, pri tome pozivajući se na odredbe čl. 66. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine broj 24/17, 128/17, 47/18, 123/19, 66/20), odnosno čl. 65. TKU (Narodne novine broj 56/22). Sukladno odredbama čl. 186.b. ZPP-a, a s obzirom da ne raspolaže točnim iznosima naknade za trošak prijevoza, kao ni evidencijom mjesečnog broja dolazaka na posao za utuženo razdoblje podnosi stupnjevitu tužbu, kojom traži isplatu razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od travnja 2021. do veljače 2023. sa zakonskim zateznim kamatama od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate, s time da će tužbeni zahtjev urediti nakon dostave dokumentacije od strane tuženika i financijsko-knjigovodstvenog vještačenja.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu te osnovu i visinu tužbenog zahtjeva jer da je tuženik tužiteljici troškove prijevoza isplaćivao sukladno ugovoru o radu, odredbama Zakona o radu i Kolektivnom ugovoru.

3. Tužitelj je podneskom od 20. svibnja 2025., sukladno dostavljenim podacima i dokumentaciji tuženika, uredio tužbeni zahtjev na način da je zatražena isplata iznosa od 1.919,09 eura iznosa na ime razlike manje isplaćenog putnog troška za razdoblje od travnja 2021. do siječnja 2025. sa zakonskom kamatom.

3.1. Konačno, nakon provedenog financijskog vještačenja te sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, tužitelj je podneskom od 16. veljače 2026. uredio i postavio tužbeni zahtjev na način da potražuje ukupan iznos od 1.724,93 eura.

4. Sud je tijekom postupka izveo dokaz: čitanjem Odluke KBC Split klasa:121-01/22-01/09, ur.broj:2181-147-47/ZD-21-1 od 1.4.2021., Odluke klasa:121-01/22-01/250, ur.broj:2181-147-02/J.Š.-22-1 od 24.05.2022., Odluke KBC od 18.08.2022., ispisa s Internet stranice www.google.com/maps, platne liste i evidenciju radnog vremena, saslušanjem tužiteljice te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije.

5. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan na način određen u izreci presude. Tužitelj je popisao parnični trošak.

6. Među strankama nije prijeporno da je tužiteljica zaposlenica tuženika na radnom mjestu pomoćna radnica-kuhar II. pri Službi za prehranu i dijetetiku, da tužiteljica ima prebivalište na adresi Dicmo, Sičane 110, da tuženik tužiteljici isplaćuje troškove prijevoza od adrese prebivališta do stanice međumjesnog prijevoza u Dugopolju do adrese mjesta rada u visini prema broju dolazaka na posao i kilometraži te relacije od 13,6 km.

7. Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19. dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV.

(NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18, 2/19, 123/19, 56/22, 29/24 dalje: TKU).

8. Troškovi prijevoza nisu sastavni dio plaće jer predstavljaju materijalno pravo radnika koje nije utemeljeno na odredbama ZR već na ugovoru o radu i Temeljnom kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12, 128/17, 47/18 i 123/19, dalje u tekstu TKU/17).

8.1. Tužiteljica svoje pravo temelji na odredbama Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama.

9. Odredbom čl. 66. st. 1. TKU-a („Narodne novine“ br. 128/2017., 47/2018., 123/2019., 66/2020., u tekstu TKU/17), koji se primjenjivao od 1.12.2017. do 30.4.2022., odnosno čl. 65. st. 1. TKU-a („Narodne novine“ br. 56/2022., 127/2022., 58/2023., u tekstu TKU/22, koji je na snazi od 01.05.2022. pa na dalje) propisano je da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra.

9.1. Odredbom čl. 66. st. 8. pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla.

9.2. Odredbom čl. 66. st. 9. TKU-a propisano je da redoviti dolazak na posao i povratak s posla osigurava onaj javni prijevoznik kod kojeg je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena zaposlenika te vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta, a u slučaju potrebe za presjedanjem, vrijeme čekanja između dvije linije javnog prijevoza ne smije biti duže od 30 minuta.

9.3. Odredbom čl. 66. st. 12. TKU-a propisano je ako od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru, uvećano za troškove mostarine i tunelarine (uz predocjenje ispisa elektroničke naplate cestarine - ENC na ime zaposlenika i za odgovarajući dolazak na posao i povratak s posla), kao i u slučaju naknade troškova prijevoza zaposleniku u dane kada organizirani javni prijevoz ne prometuje. Odredbom čl. 65. st. 14. TKU-a (NN br. 56/2022, 127/2022) koji se primjenjuje od 1.5.2022. prethodno navedena naknada je povećana na iznos od 1,35 kuna po prijeđenom kilometru odnosno 0,19 eura od 1.1.2023. od kada je u Hrvatsku kao službena valuta uveden euro.

9.4. Odredbom čl. 66. st. 16. TKU-a (NN br. 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl. 65. st. 21. TKU-a (NN br. 56/2022, 127/2022) propisano je da se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, rodiljnog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao.

10. Iz odluke o naknadi troškova prijevoza od 01.04.2021. tužiteljici je određena naknada za trošak prijevoza za relaciju od adrese prebivališta u Dicmu, Sičane 110 do stanice međumjesnog prijevoza u Dugopolju u visini sukladno broju dolazaka na posao i kilometraži te relacije od 13,6 km, kao i pravo na naknadu troškova prijevoza za relaciju od stanice međumjesnog prijevoza u Dugopolju do adrese mjesta rada u Splitu, Spinčićeva 1.

11. Saslušana kao stranka tužiteljica je u svojem iskazu navela da je zaposlena na radnom mjestu kuhara s radom u smjenama: jutarnja od 6-14 i popodnevna od 14-22. Na radno mjesto dolazi osobnim automobilom kako da se i izjasnila poslodavcu da će i dolaziti. Naime dolazak autobusom, ukoliko bi isti i

koristila, ne bi joj omogućavao pravovremeni dolazak na radno mjesto, a isto je i prilikom odlaska s radnog mjesta kada mora "hvatati" slijedeću autobusnu liniju do Dugopolja. Navodi da je jednom i pokušala autobusom doći na radno mjesto i to iz Dugopolja na način da je prethodno morala od mjesta prebivališta do Dugopolja doći osobnim automobilom kojeg nema gdje parkirati, a onda autobusom do stanice u Sukoišanskoj ulici u Splitu, i onda još gradskim autobusom do radnog mjesta na Firulama. U toj jednoj prilici na posao da je kasnila i više od 20 minuta. Korištenje autobusa kao prijevoznog sredstva da joj je još dodatno otežano u danima vikenda i praznika kada su linije prorijeđene ako ne i ukinute. Što se tiče isplate samog putnog troška, sama platna lista da joj je nerazumljiva i iz nje ne može utvrditi na koji način poslodavac obračunava putni trošak. Na navedeno da se više puta žalila, ali nije dobila odgovor. Nadalje, da ne postoji autobusna linija koja direktno povezuje mjesto prebivališta tužiteljice do mjesta rada, naime, kroz Dicmo da prolazi tzv. "sinjski autobus" s tim da je autobusna stanica od mjesta njenog prebivališta udaljena više od 3 km. Inače da često poveze i druge kolegice koje nisu vozači jer da koriste autobus ne bi na vrijeme stigle na posao. Autobus od Dugopolja do Splita, tj. do tzv. Sukoišanske stanice vozi oko 45 minuta, a u vrijeme turističke sezone taj put traje i dulje.

12. Prema Tumačenju Povjerenstva br. 61/19 od 21.1.2019. da bi se prijevoz smatrao organiziranim zaposlenicima moraju omogućiti redovan dolazak i odlazak s posla u sve radne dane, što znači ako jedan dan u mjesecu kad mora doći na posao nema pogodnu putnu vezu autobusom koja bi joj omogućavala da na vrijeme dođe do svog radnog mjesta i u povratku do autobusne stanice smatralo bi se da nema organizirani javni prijevoz pa joj za cijeli mjesec pripada naknada po prijednom kilometru.

12.1. Povjerenstvo za tumačenje TKU dalo je Tumačenje i br. 51/22 od 7. listopada 2022. prema kojem se prijevoz smatra organiziranim ako je u oba smjera (na posao i s posla) organiziran sukladno članku 65. st.10. i 11. TKU-a, a što ovdje nije slučaj.

13. S obzirom na radno vrijeme tužiteljice i raspored vožnje autobusne linije br. 35 u konkretnom slučaju organizirani međumjesni prijevoz ne omogućava tužiteljici svakodnevni redoviti dolazak na posao i povratak s posla, slijedom čega tužiteljica ima pravo na isplatu putnih troškova po prijednom kilometru (a ne na način kako je utvrđeno odlukom tuženika, o čemu je tužiteljica obavijestila poslodavca i tražila od istoga da joj se utvrdi pravo na naknadu troškova prijevoza prema prijednom kilometru zbog nepostojanja organiziranog javnog prijevoza koji bi joj omogućavao redovan dolazak i odlazak s posla, čemu nije udovoljeno od strane tuženika). To posebno iz razloga što tužiteljica radi i vikendom ili praznikom kada uopće nema organiziran međumjesni prijevoz koji bi omogućavao dolazak ili odlazak s posla unutar vremena čekanja od 45-50 minuta.

14. Na okolnost visine potraživanja obavljeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvaća. Vještak je u svojem nalazu i mišljenju naveo da je temeljem dostupnih evidencija o radnom vremenu tužiteljice za razdoblje od 01.04.2021. do 31.01.2025. utvrdio broj dolazaka i odlazaka na radno mjesto za svaki mjesec u utuženom razdoblju te je sukladno postavljenom zadatku izračunao potraživanje tužiteljice za naknadu troškova prijevoza pod pretpostavkom da joj pripada naknada u visini 1,00 kn po prijednom kilometru za svaki dolazak i odlazak na radno mjesto za razdoblje od 01.04.2021.g. do 30.04.2022.g. te za razdoblje od 01.05.2022.g. nadalje naknada u visini 1,35 kn/0,18 EUR po prijednom kilometru, odnosno visina naknade troškova

prijevoza usklađena s promjenama cijene goriva, za svaki dolazak i odlazak na radno mjesto. Stoga, potraživanje tužiteljice po osnovi naknade troškova prijevoza za dolazak na posao i odlazak s posla u razdoblju od 01.04.2021. do 31.01.2025. (naknadu u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru za razdoblje do 30.04.2022. te za razdoblje od 01.05.2022.g. u visini 1,35 kn/0,18 EUR po prijeđenom kilometru) da iznosi 1.724,93 eura.

14.1. Sukladno nalazu i mišljenju vještaka tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev na način da traži isplatu iznosa od 1.724,93 eura.

15. Tuženik osporava pravo na traženje troškova ili razlike troškova prijevoza od strane tužiteljice jer se ista nije prethodno pisano obratila poslodavcu s takvim zahtjevom, odnosno nije priložila tražene dokaze. Međutim, u ovom slučaju tužiteljica se obratila tuženiku sa zahtjevom za isplatom stvarnih troškova prijevoza odnosno obavijestila ga da koristi osobni automobil za dolazak i dolazak s posla jer nema organiziranog javnog prijevoza (što i tuženik utvrđuje u svojoj odluci 01.04.2021.) i tražila naknadu troškova prijevoza po kilometraži, čemu tuženik nije udovoljio.

15.1. Kako s obzirom na radno vrijeme tužiteljice i raspored vožnje autobusne linije tvrtke Promet d.o.o. Split - br. 35 (Dugopolje-Split i obratno), javni prijevoz ne omogućava tužiteljici svakodnevni redovan dolazak na posao i povratak s posla, tužiteljica ima pravo na naknadu troškova prijevoza po prijeđenim kilometrima sukladno odredbi čl. 66. st. 12. TKU/17 (1,00 kn po prijeđenom kilometru), odnosno čl. 65. st. 14. TKU/22 (1,35 kn po prijeđenom kilometru). Sve gore navedeno potvrđeno je u presudi Županijskog suda u velikoj Gorici Gž R-39/2026 od 7. svibnja 2026. u pravnoj stvari protiv istog tuženika, a radi isplate na ime razlike troškova prijevoza.

16. Slijedom svega navedenog, tužiteljica je prema mišljenju suda dokazala osnovanost tužbenog zahtjeva, pa je u presudi pod točkom I. odlučeno da je tuženik dužan isplatiti tužiteljici na ime razlike manje isplaćenih troškova prijevoza neto iznos od 1.724,93 eura. Naime, prema odredbi čl. 135. st. 1. ZR-a u slučaju radnog spora teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, a kako tuženik, s druge strane, nije pružio dokaze kojima bi pobio navode i dokaze tužiteljice, kako u pogledu osnovanosti, tako u pogledu visine tužbenog zahtjeva te kako je vještak na temelju platnih lista tužiteljice i odjelnih lista utvrdio manje isplaćen trošak prijevoza primjenom odredbi TKU-a i same odluke tuženika, valjalo je tužbeni zahtjev u cijelosti prihvatiti kao osnovan.

17. Na dosuđene iznose tužiteljici su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospelja svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st. 3. ZR/09 odnosno čl. 92. st. 3. ZR/14),

18. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 25/13. i 89/14., drugdje u tekstu ZPP-a), Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 138/23), VPS te popisa parničnog troška tužiteljice. Tužiteljici je priznat trošak: za sastav tužbe – 100 bodova, za zastupanje na ročištu od 19.02.2025., 10.09.2025., 14.04.2025., 21.05.2026.-svako po 100 bodova, za sastav podnesaka od 13.10.2023., 20.05.2025., 16.02.2026., 26.02.2026.-svako po 100 bodova, te pristup na ročište za objavu -50 bodova, ukupno 950 bodova (vrijednost 1 boda=2,00 eura) što daje iznos 1.900,00 eura+PDV=2.375,00 eura. Tom iznosu valja dodati trošak vještačenja u iznosu od 400,00 eura, tako da ukupno obistinjen trošak tužiteljici iznosi 2.775,00 eura.

19.S obzirom na sve gore navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

Split, 18.lipnja 2026.

Sudac
Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

- pun. tužitelja
- tuženiku
- u spis

Broj zapisa: **9-30889-968a6**

Kontrolni broj: **01750-74efa-9e7f3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.